

## עפ"ג 41318/03/14 - מדינת ישראל נגד ציון לוי

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 41318-03-14 מדינת ישראל נ' לוי

בפני הרכב כב' השופטים:

כב' השופט עודד גרשון [אב"ד]

כב' השופט סארי ג'וסי

כב' השופט חננאל שרעבי

מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

המערערת:

נגד

ציון לוי

המשיב:

ע"י ב"כ עוה"ד רונן בנדל

### פסק דין

#### השופט חננאל שרעבי:

1. בפנינו ערעור המדינה על קולת עונשו של המשיב, כפי שנגזר על ידי בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט זאיד פלאח), בת"פ 22252-07-12 מיום 10.2.14.

#### רקע והליכים קודמים

2. המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום כדלקמן:

א. ניסיון התפרצות למקום מגורים - עבירות לפי סעיפים 406(ב) + 25 + 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ב. קשירת קשר לעשות פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) + 29(א) לחוק העונשין.

ג. היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 + 29(א) לחוק העונשין.

3. על פי המפורט בכתב האישום, בתאריך 21.6.12, קשר המשיב בצוותא חדא עם שניים אחרים, קשר לבצע פשע על דרך של התפרצות לדירה בחיפה (להלן: "הדירה").

לשם כך הצטיידו ברכב ובכלי פריצה שונים ונסעו לכיוון הדירה, כאשר המשיב נהג ברכב. כאשר הגיעו הנאשמים לאזור הדירה, חדרו שני הנאשמים האחרים למרפסת הדירה המוקפת גדר ונעולה בשער, עקמו סורג אשר מחוץ לחלון המטבח ופתחו את החלון. באותה עת המשיב נשאר יושב ברכב והשגיח לבל יופרעו הנאשמים האחרים במלאכת הפריצה.

בהמשך לאמור, הגיע לחניית הבניין שכן של המתלוננת, הבחין בשני הנאשמים שהחלו במלאכת הפריצה והחל לצלמם באמצעות הטלפון הנייד שהיה ברשותו, שכן חשד בהם. חבריו של המשיב, שני הנאשמים האחרים, ניגשו אל השכן כשהם אוחזים בידם קרשים והחלו לקללו תוך שהם ביקשו למחוק את הצילום. הם גם ביקשו מאותו שכן שימסור לידם את הטלפון הנייד, כשאחד הנאשמים אף ניסה לדחוף ידו לכיסו של השכן על מנת לקחת את הטלפון הנייד אולם נבלם על ידי השכן.

4. בית המשפט קמא, קבע כי מתחם הענישה ההולם במקרה דנן נע בין ששה חודשים ל-24 חודשי מאסר, וגזר על המשיב את העונשים הבאים:

א. ששה חודשי מאסר שיירוצו בעבודות שירות.

ב. ששה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שיופעלו אם יורשע תוך 3 שנים מיום מתן גזר הדין באחת מן העבירות בהן הורשע בתיק זה.

5. בית המשפט ציין את שיקולי ענישתו המקלה עם המשיב כדלקמן:

א. הוא שוכנע מדברי המשיב, שהביע חרטה על מעשיו, כי הוא מודע לאיסור שבמעשיו וחרטתו כנה ואמיתית.

ב. הוא התרשם כי המשיב עבר שינוי משמעותי וחיובי בחייו.

ג. הוא סבר כי המעידה שמעיד המשיב בביצוע העבירות דנן אינה מאפיינת את דרך שיקומו ושוכנע שהסיכוי שישבו יבצע עבירות דומות הוא קטן.

## טענות המערערת

6. בהודעת הערעור, כמו גם בטיעוניה בפנינו, ציינה המערערת כי העונש שהוטל על המשיב בבית המשפט קמא נמוך באופן משמעותי מרף הענישה הנהוגה במקרים דומים אחרים.

7. עוד הדגישה המערערת בהודעתה כי לא היה מקום להקל בעונשו של המשיב מהטעמים הבאים:

א. לנוכח עברו הפלילי המכביד, כשצבר לחובתו 29 הרשעות קודמות במגוון תיקים ובשלל עבירות (עבירות רכוש, לרבות עבירות פריצה, עבירות אלימות ועבירות סמים).

ב. המשיב ביצע את העבירות דנן שעה שהיה מצוי תחת צו מבחן ותחת פיקוח שירות המבחן.

ג. הגם ששירות המבחן בתסקירו במקרה דנן המליץ להסתפק בתקופת מאסר קצרה שתאפשר ריצוי בעבודות שירות, הרי המלצתו אינה מחייבת את בית המשפט, מה גם ששירות המבחן עצמו מציין בתסקיר כי המשיב "**התקשה להעמיק את ההתבוננות בדפוסי התנהגותו הבעייתיים**" וכי "**סרב להצעת העו"ס להגיע לשיחות טיפוליות אינטנסיביות יותר, על מנת לסייע לו בהתמודדותו עם המשבר שחוה"** (ציטוט מתוך תסקיר המשיב לענין העונש המופיע בהודעת הערעור).

## טענות המשיב

8. בטיעונו בפנינו הודה ב"כ המשיב כי חלקו של המשיב במעשיי העבירות בהן הורשע אינו פחות מאלה של שני המעורבים האחרים מהטעם ש"רק" ישב ברכב לשם השגחה (עמ' 4 לפרו' שו' 32), אך הדגיש את המלצות שירות המבחן, את נסיבותיו האישיות של המשיב (בת זוגתו חולה בסרטן ונולד לו נכד), וכי הוא עלה על דרך השיקום עליה יש לשמור ולחזק.

לכן סבור ב"כ המשיב כי אין להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא ששקל את כל השיקולים הרלוונטיים בטרם גזר את עונשו של המשיב.

## דין והכרעה

9. לאחר שעיינתי בגזר דינו של בית המשפט קמא, בהודעת הערעור, בגזר דינם של שני הנאשמים האחרים באותה פרשה (כפי שאפרט להלן), ואף שמעתי את ב"כ המשיב, שוכנעתי כי יש לקבל את הערעור ולהחמיר בעונשו של המשיב כפי שאפרט להלן.

10. כאמור השופט קמא סבר כי מתחם הענישה ההולם במקרה דנן הוא בין 6 חודשים ל-24 חודשים.

איני שולל מתחם זה שיש לו גם בסיס בפסיקת ביהמ"ש העליון (ראה סעיף 12 להלן), וגם לא ראיתי כי המערערת טענה בערעור זה כנגד עצם קביעת המתחם האמור.

יחד עם זאת לא מצאתי כל הצדקה במקרה דנן לקבוע את עונשו של המשיב על הרף הנמוך של המתחם, כפי שעשה השופט קמא, ועוד - על דרך של ביצוע עבודות שרות המקלה עם הנאשם.

11. נאמר לא אחת בפסיקה כי עבירת ההתפרצות למקום מגורים, כמו גם היזק לרכוש במזיד בצוותא חדא וקשירת קשר לפשע, הן עבירות חמורות הפוגעות בתחושת הבטחון של האזרח, בהגנה על רכוש קניינו ופרטיותו.

לא זו אף זו - עבירת התפרצות לבית מגורים (במקרה דנן אמנם עסקינן בניסיון אך הרציונל הוא אותו רציונל), טומנת בחובה חומרה יתרה ומסוכנות משמעותית, שכן יש בה כדי להוביל להסלמה עד כדי מפגש אלים בין הפורץ לבין בעלי הדירה.

עמד על כך לא אחת בית המשפט העליון, ובין היתר בע"פ 3297/10 וולקוב נ' מדינת ישראל, כשציין:

**"בעבירות ההתפרצות יש כדי לערער את הבטחון האישי של הציבור ואת התחושה של 'ביתי הוא מבצרי'. קם אדם בבוקרו של יום וכשחוזר לביתו בסוף עמל יומו הוא מוצא כי חדרו לפרטיותו ונטלו את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס הנגרמים לציבור מאותן עבירות גניבה והתפרצות. ובכלל, בעבירת התפרצות טמון פוטנציאל להתפתחות אלימה, והיא יכולה להתגלגל בנקל לעבירת שוד באלימות... בעבירות מעין אלה, שומה על בתי המשפט להגן על הציבור מפני פגיעתו הרעה של המערער ושכמותו" (פורסם במאגר נבו).**

לעניין זה ראה גם:

רע"פ 244/10 קרופניק מיוור נ' מדינת ישראל (פורסם במאגר נבו).

ע"פ 6423/11 דהן אלי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגר נבו).

רע"פ 1708/08 מרדכי לוי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגר נבו).

12. מדיניות הענישה הנהוגה בבתי המשפט לעבירות דוגמת אלה שהורשע בהן המשיב היא של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

העונשים במקרים האלה יכולים להיות בטווח שבין 6 חודשים ל-24 חודשי מאסר בפועל, דוגמת המתחם שקבע השופט קמא.

### **לעניין זה ראה:**

רע"פ 509/11 סמיר אבו עדיה נ' מדינת ישראל - 12 חודשי מאסר (פורסם במאגר נבו).

רע"פ 4928/09 חדד נ' מדינת ישראל - 12 חודשי מאסר (פורסם במאגר נבו).

רע"פ 7278/10 שאולוב נ' מדינת ישראל - 15 חודשי מאסר (פורסם במאגר נבו).

רע"פ 3063/11 כהן נ' מדינת ישראל - 24 חודשי מאסר (פורסם במאגר נבו).

רע"פ 4321/10 פלוני נ' מדינת ישראל - 12 חודשי מאסר (פורסם במאגר נבו).

רע"פ 8519/11 ויצמן נ' מדינת ישראל - 14 חודשי מאסר (פורסם במאגר נבו).

13. **האם במקרה דנן יש הצדקה לחרוג מרמת הענישה דלעיל?**

### **לטעמי התשובה שלילית מהטעמים הבאים:**

א. למשיב דנן עבר פלילי עשיר בעבירות רכוש, אלימות וסמים ולמרות שכבר נאסר בעבר על עבירות דומות, לא למד את הלקח והמשיך בהתנהגות עבריינית.

ב. ציינה המערערת בהודעת הערעור כי המשיב ביצע את העבירות דנן שעה שהוא נמצא תחת צו מבחן ותחת פיקוח שירות מבחן, במסגרת ענישה קודמת שהוטלה עליו הצופה פני עתיד. דא עקא, במקום ללמוד הלקח ולהפנים את ההתנהגות הראויה, המשיב חזר לסורו בביצוע העבירות דנן ללא מורא וללא חשש. עובדה זו יש בה כדי ללמד על חומרת התנהגותו, מסוכנותו לציבור וההרתעה שצריכה לבוא מצידו של בית המשפט כנגד זאת.

ג. לא ראיתי בגזר הדין של השופט קמא פירוט מספיק של שיקולי שיקום המשיב שיצדיקו ענישה ברף התחתון של מתחם הענישה, ועוד על דרך ביצוע מקל של עבודות שירות.

גם התסקיר בעניינו של המשיב איננו מצדיק הקלה בעונש עקב שיקולי שיקום, שכן, כפי שציינה, בצדק, המערערת בהודעת הערעור, וכפי שטענה באת כוחה בפנינו, התסקיר הצביע דווקא על דפוסי התנהגות בעייתיים מצד המשיב, אותם לא מנע התהליך הטיפולי הממושך שעבר במרכז הארץ.

זו גם הסיבה ששירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבולות ברורים למשיב.

יחד עם זאת, המליץ שירות המבחן, למרות מסקנותיו דלעיל, להטיל על המשיב עונש של מאסר בעבודות שירות על מנת שיתאפשר לו להמשיך בשגרת הטיפול במרכז לטיפול בנפגעי סמים, ולהימנע מנסיגה נוספת במצבו.

### **המלצה זו של שירות המבחן אינה מקובלת עלי.**

לטעמי צודקת המערערת בטענתה שממצאי התסקיר אינם תואמים את ההמלצה בו.

מחד - הטיפול השיקומי שעובר המשיב איננו מועיל לשיפור דפוסי התנהגותו, שנותרו בעייתיים ועבריינים (כפי שמלמדת הפרשה דנן).

מאידך - ממליצים על עונש מאסר מופחת שאף ירוצה בעבודות שירות.

הדברים אינם עולים בקנה אחד, ובית המשפט, כידוע, אינו מחויב לקבל את המלצות שירות המבחן, שכן שיקולי שירות המבחן אינם חופפים בהכרח את שיקוליו של בית המשפט, המופקד על ראייה כוללת, הבוחנת גם שיקולי הרתעה וטובת הציבור.

### **ראה לעניין זה:**

ע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פדי לה (4) 313, 318.

ד. גם מצבו האישי והמשפחתי של המשיב דנן (בת זוגתו חולת הסרטן והולדת נכדו) אינו מצדיק בנסיבות דנן ולנוכח הנימוקים המפורטים בס"ק א-ג לעיל, העמדה של הענישה על הרף התחתון של המתחם.

לו אכן כה חשוב היה הדבר למשיב, היה נמנע מביצוע העבירות דנן.

**14. אם בכך לא סגי, אציין כי שני השותפים האחרים לביצוע העבירות, שני הנאשמים האחרים בכתב האישום, עונשם נגזר בשיעורים כדלקמן:**

א. הנאשם 2 - 18 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו (אם כי יצוין שלכתב האישום הנדון צורף גם תיק נוסף שעניינו אלימות במשפחה) ו-6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים בעבירות בהן הורשע.

ב. הנאשם 3 - 10 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו ו-6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים בעבירות בהן הורשע.

15. לא ראיתי כל סיבה להקל בעונשו של המשיב דנן, לעומת עונשם של שני הנאשמים האחרים, שכאמור נגזרו עליהם עונשי מאסר בפועל גבוהים מזה שהוטל על המשיב דנן.

**16. על כן כאמור, סבורני כי יש לקבל הערעור, ולהחמיר בעונשו של המשיב בכל הקשור לתקופת המאסר שיירצה.**

אני מציע להעמיד את עונש המאסר על 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו ולרבות ניכוי יום נוסף עקב ביצוע יום אחד של עבודות שירות, כהחלטת סגן הנשיא כב' השופט רון שפירא מיום 26.3.14 (הגם שלטעמי היה מקום להטיל עליו אף עונש מאסר ארוך יותר, לא אחמיר בעונשו מעבר לעונש שנגזר על הנאשם 3, לשם אחידות הענישה).

**המאסר על תנאי שנגזר על המשיב יישאר על כנו ללא שינוי.**

---

חננאל שרעבי, שופט

**השופט עודד גרשון (אב"ד):**

אני מסכים.

---

עודד גרשון, שופט (אב"ד)

**השופט סארי ג'יוסי:**

אני מסכים.

סארי ג'יוסי, שופט \_\_\_\_\_

אשר על כן הוחלט, פה אחד, לקבל את הערעור, כך שבמקום עונש המאסר בפועל בן 6 חודשים בעבודות שרות, יבוא עונש מאסר בן 10 חודשים לריצוי בפועל. המאסר המותנה שגזר בית המשפט קמא יישאר על כנו.

המשיב יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית המעצר קישון ביום 8.6.14 עד שעה 08:30.

ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ד, 29 מאי 2014, במעמד הצדדים.

חננאל שרעבי, שופט

סארי ג'יוסי, שופט

עודד גרשון, שופט  
[אב"ד]

עמוד 8



